

# Anvisning om servicenivåbeslutets innehåll och struktur

Inre säkerhet



INRIKESMINISTERIETS PUBLIKATION 18/2013

---

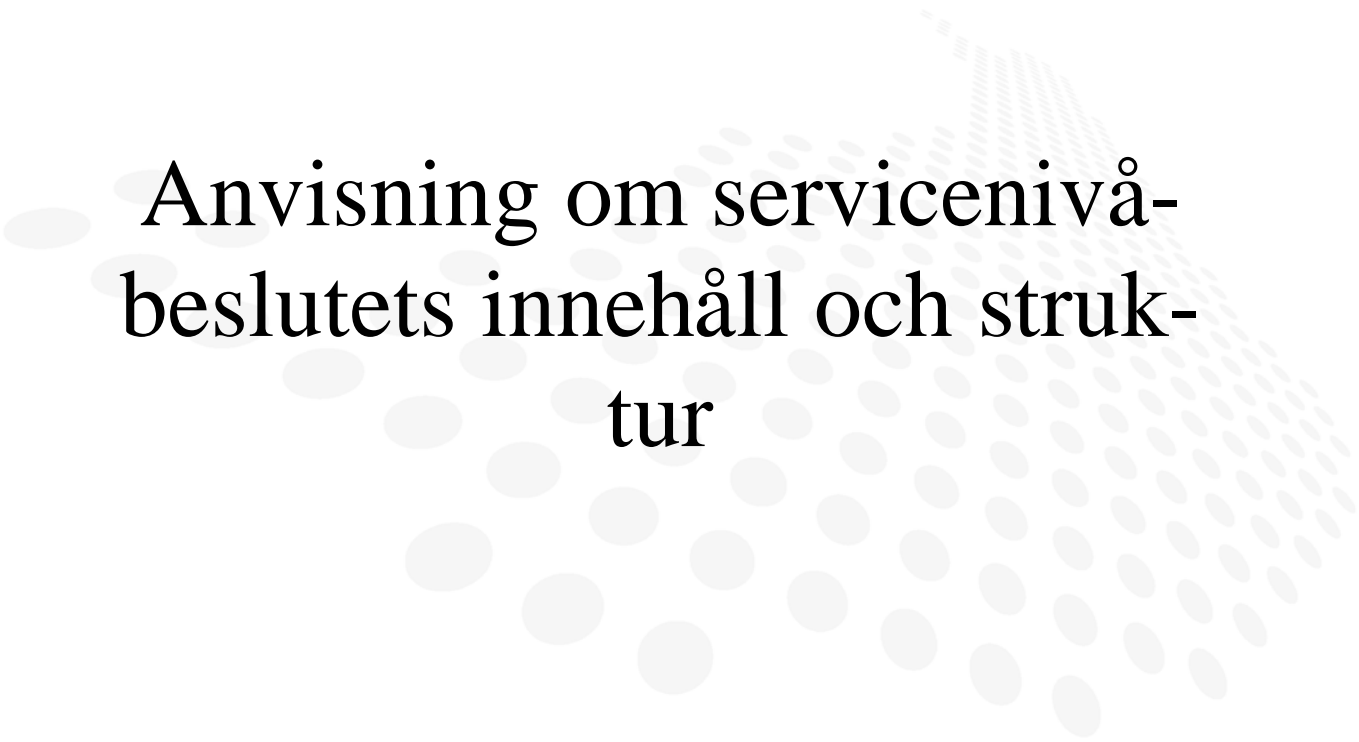
---

---

---

---

**INRIKESMINISTERIET**  
**Inre säkerhet**



# Anvisning om servicenivå- beslutets innehåll och struktur

**Helsingfors 2013**



Inrikesministeriet  
Kopieringsavdelningen  
Helsingfors 2013

ISSN 1236-2840  
ISBN 978-952-491-856-5 (inbunden)  
ISBN 978-952-491-857-2 (PDF)

Författare (från organet, organets namn, ordförande, sekreterare) Arbetsgrupp: Anvisning om servicenivåbeslutets innehåll och struktur för det lokala räddningsväsendet Ordförande: Taito Vainio Sekreterare: Taito Vainio		Publikationsslag Publikation	
		Uppdragsgivare Inrikesministeriet	
		Organets tillsättningsdatum 16.5.2012	
Publikationens namn Anvisning om servicenivåbeslutets innehåll och struktur			
Publikationens delar			
Sammanfattning			
<p>Enligt 29 § i räddningslagen beslutar det lokala räddningsväsendet om servicenivån efter att ha hört kommunerna. I beslutet ska det redogöras för vilka faror som finns i området, bedömas vilka risker de medför, fastställas verksamhetsmål och tillgängliga resurser samt servicen och servicenivån. Servicenivåbeslutet ska också innehålla en plan för utvecklande av servicenivån. Beslutet gäller en viss tid.</p> <p>Syftet med denna anvisning är att styra processen för servicenivåbeslut inom räddningsväsendet i området och fastställa servicenivåbeslutets struktur och innehåll. Servicenivåbeslutet ska åtminstone omfatta de ärenden som nämns i denna anvisning. Servicenivåbeslutet kan också innehålla andra ärenden om räddningsväsendet i området anser att det är nödvändigt.</p> <p>Anvisningen fokuserar på skyldigheterna enligt räddningslagen. I anvisningen beaktas dessutom skyldigheter som räddningsväsendet har enligt lagstiftning eller ärenden som baserar sig på avtal.</p>			
Nyckelord (ämnesord) Servicenivå, servicenivåbeslut, räddningsväsende			
Övrig information E-publikationens ISBN 978-952-491-857-2 (PDF), adress <a href="http://www.intermin.fi/julkaisut">www.intermin.fi/julkaisut</a>			
Seriens titel och nummer Inrikesministeriets publikationer/2013		ISSN 1236-2840	ISBN ISBN 978-952-491-856-5 (inbunden)
Sidantal 28	Språk Svenska	Pris 25 euro + moms	Sekretess Offentlig
Distributör Inrikesministeriet		Förläggare/utgivare Inrikesministeriet	



**INRIKESMINISTERIET**

**ANVISNING SM018:00/2012**

30.9.2013

**ANVISNING OM SERVICENIVÅBESLUTETS INNEHÅLL OCH  
STRUKTUR**

Inrikesministeriet godkänner införandet av anvisningen.

Räddningsöverdirektör

Pentti Partanen

Räddningsöverinspektör

Taito Vainio

# Innehåll

1 Allmänt.....	7
1.1 Lagstiftning .....	7
1.2 Prioriteringar och strategiska mål .....	8
1.3 Processen för servicenivåbeslut .....	9
2 Grunder för servicenivåbeslut.....	11
2.1 Bedömning av pågående servicenivåperiod .....	11
2.2 Bedömning av faror och risker .....	11
2.3 Bedömning av verksamhetens mål och prestationsförmåga.....	12
2.4 Uppföljning och bedömning av implementeringen av servicenivåbeslut ..	12
2.5 Slutsats.....	13
3 Servicenivåbeslut .....	13
3.1 Lagstadgade uppgifter .....	13
3.1.1 Räddningsväsendets styrning.....	13
3.1.2 Räddningsväsendets upplysning och rådgivning .....	14
3.1.3 Samarbete för att förebygga olyckor.....	15
3.1.4 Brandutredning .....	15
3.1.5 Tillsynsuppgifter .....	16
3.1.6 Sotning.....	17
3.1.7 Räddningsverksamhet .....	17
3.1.7.1 Beredskap inför dagliga situationer .....	18
3.1.7.2 Beredskap inför störningssituationer .....	19
3.1.7.3 Undantagsförhållanden.....	22
3.1.8 Räddningsväsendets anvisningar och planer .....	24
3.1.9 Bekämpning av oljeskador .....	25
3.2 Övriga uppgifter .....	26
3.2.1 Prehospital akutsjukvård .....	26
3.2.2 Internationell verksamhet .....	26
3.2.3 Stöd för beredskapsplanering .....	27
4 Utvecklingsplan .....	27

# 1 Allmänt

## 1.1 Lagstiftning

Enligt 27 § i räddningslagen ansvarar det lokala räddningsväsendet för räddningsväsendets servicenivå, för att räddningsverkets verksamhet och sotningstjänster ordnas på behörigt sätt och för andra uppgifter som åläggs det i lagen.

Räddningsverket ska inom sitt område sörja för

- 1) den styrning, upplysning och rådgivning inom räddningsväsendet som syftar till att förebygga eldsvådor och andra olyckor, ha beredskap att avvärja olyckor och ändamålsenlig verksamhet i olyckssituationer och tillbud och när följderna av olyckor begränsas,
- 2) räddningsväsendets tillsynsuppgifter,
- 3) varning av befolkningen vid tillbud och olyckor samt det larmsystem som behövs för detta,
- 4) de uppgifter som hör till räddningsverksamheten.

Utöver det som föreskrivs ovan har räddningsverket följande uppgifter:

- 1) det kan handha uppgifter i anknytning till den prehospitla akutsjukvården, om det lokala räddningsväsendet och en samkommun för ett sjukvårdsdistrikt i enlighet med 39 § 2 mom. i hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010) kommit överens om att ordna denna vård i samarbete,
- 2) det ska stödja beredskapsplaneringen i en kommun som hör till räddningsområdet, om detta har överenskommit med kommunen,
- 3) det ska sörja för oljebekämpning och även andra uppgifter som ålagts det lokala räddningsväsendet i någon annan lag.

De uppgifter som räddningsverket ansvarar för enligt 27 § 2 mom. ska planeras och genomföras så att de kan skötas så effektivt och ändamålsenligt som möjligt och så att de åtgärder som olyckssituationer och tillbud kräver kan vidtas utan dröjsmål och effektivt. När förhållandena kräver det ska uppgifterna ställas i angelägenhetsordning.

Enligt 28 § i räddningslagen ska räddningsväsendet ha en servicenivå som motsvarar de lokala behoven och olycksriskerna. När servicenivån bestäms ska också verksamheten under undantagsförhållanden beaktas.

Enligt 29 § i räddningslagen beslutar det lokala räddningsväsendet om servicenivån efter att ha hört kommunerna. I beslutet ska det redogöras för vilka faror som finns i området, bedömas vilka risker de medför, fastställas verksamhetsmål och tillgängliga resurser samt servicen och servicenivån. Servicenivåbeslutet ska också innehålla en plan för utvecklande av servicenivån. Beslutet gäller en viss tid.

Beslutet om servicenivån ska lämnas till regionförvaltningsverket. Är beslutet bristfälligt kan regionförvaltningsverket återsända det för komplettering.

Enligt 85 § i räddningslagen ska regionförvaltningsverket utöva tillsyn över att det lokala räddningsväsendet håller en tillräcklig servicenivå. I detta syfte har regionförvaltningsverket oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt få behövliga uppgifter och utredningar av det lokala räddningsväsendet.

Om servicenivån uppvisar avsevärda brister som inte avhjälpas inom en tid som regionförvaltningsverket bestämmer, kan regionförvaltningsverket i enlighet med 105 § 2 mom. i räddningslagen förplikta det lokala räddningsväsendet att se till att servicenivån uppfyller bestämmelserna i denna lag.

Syftet med denna anvisning är att förenhetliga processen för servicenivåbeslut och servicenivåbeslutets innehåll och struktur.

## **1.2 Prioriteringar och strategiska mål**

Under inrikesministeriets ledning bereds en nationell strategi för räddningsväsendet. I strategin fastställs prioriterade områden och centrala verksamhetsrutiner med hjälp av vilka räddningsväsendet klarar framtida utmaningar. Syftet med strategin är att komma med allmänna grunder för bland annat räddningsverken som ansvarar för räddningsväsendets uppgifter. Strategin för räddningsväsendet justeras varje regeringsperiod eller när förändringar i verksamhetsmiljön kräver det.

De prioriterade områdena och de strategiska målen anknyter också till nationellt fastställda samhällliga resultatmål. Räddningsväsendets nationella resultatmål fastställs i verksamhets- och ekonomiplaneringen för inrikesministeriets förvaltningsområde. Resultatmålen fastställs så att de är konkreta och mätbara i så hög grad som möjligt.

Av det lokala räddningsväsendets servicenivåbeslut bör det tydligt framgå vilka de prioriterade områdena och de strategiska målen är för det lokala räddningsväsendets verksamhet samt hur servicenivåbeslutet beaktar den nationella strategin för räddningsväsendet. Dessutom påverkas räddningsverkets verksamhet av kommunala, lokala och regionala prioriteringar och strategier.

I anslutning till servicenivåbeslutet fattas konkreta, omfattande beslut om innehållet i och nivån på tjänsterna enligt kapitel 3 i anvisningen.

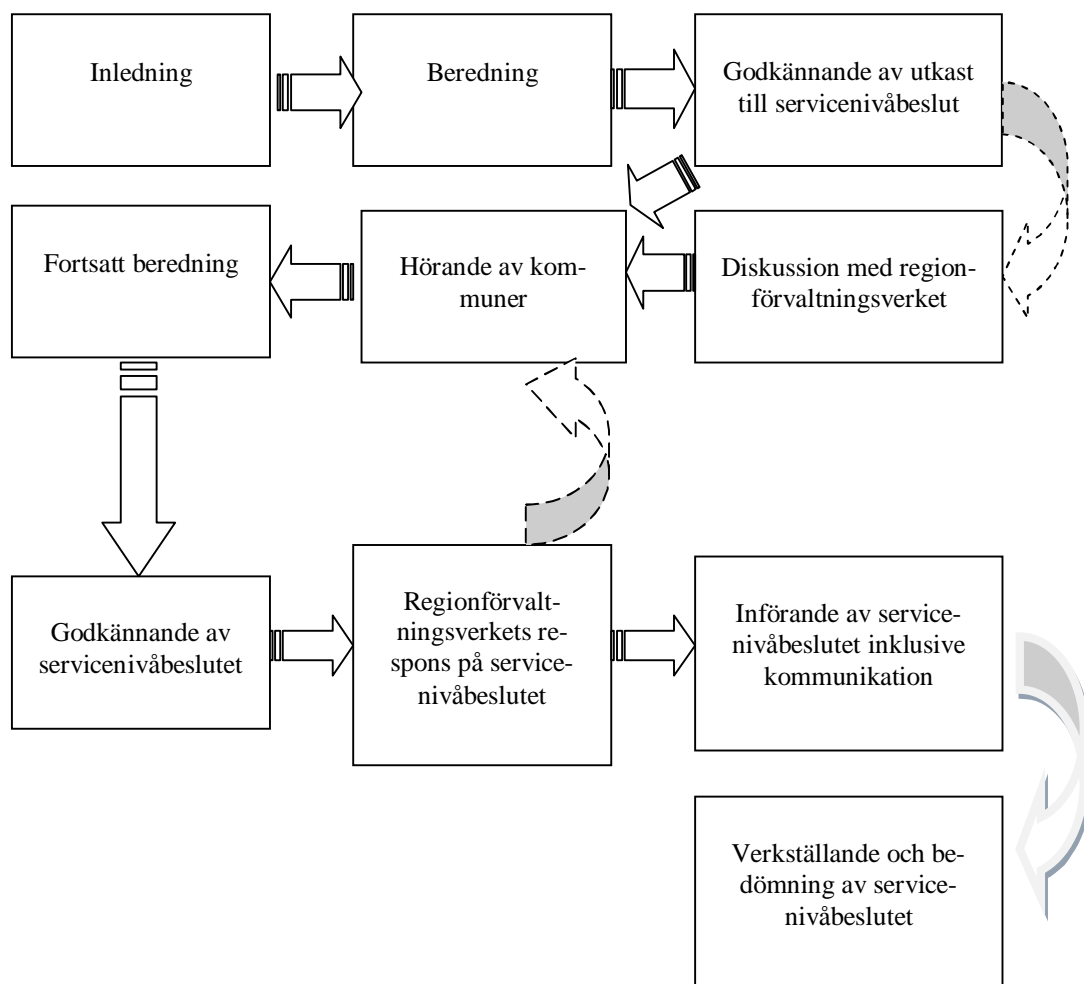


## **1.3 Processen för servicenivåbeslut**

Enligt 29 § i räddningslagen beslutar det lokala räddningsväsendet om servicenivån efter att ha hört kommunerna. Beslutet gäller en viss tid och ska lämnas till regionförvaltningsverket. Regionförvaltningsverket kan återsända dokumentet för komplettering.

Syftet med processen för servicenivåbeslut är att beskriva faserna i beredningen. Processen för servicenivåbeslut beskrivs i figuren nedan. Beredningsprocessen för servicenivåbeslut beskrivs så att faserna i beredningen och de egentliga besluten om servicenivån framgår av den. Servicenivåbeslut inklusive motiveringar ska publiceras till exempel på en offentlig webbplats med undantag för sekretessbelagda delar.

Om servicenivåbeslutet innehåller delar som enligt 24 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) är sekretessbelagda borde de avskiljas som egna avsnitt.



Figur 1. Exempel på processen för servicenivåbeslut

Processen för servicenivåbeslut framskrider på samma sätt som i till exempel figur 1:

1. Beskrivning av hur beslut om inledandet av beredningen fattas.
2. Syftet med beredningen är att beskriva vem som bereder utkastet till servicenivåbeslut och hur beredningen sker.
3. Av förfarandet för godkännande av utkast till servicenivåbeslut framgår det hur utkastet godkänns innan det skickas till kommunerna för hörande. Redan i detta skede rekommenderas att man ber regionförvaltningsverket avge ett preliminärt ställningstagande till utkastet till servicenivåbeslutet.
4. I Hörande av kommunerna beskrivs hur hörandet sker.
5. I Fortsatt beredning beskrivs hur resultaten av hörandet av kommunerna beaktas i beredningen.

6. I Godkännande av servicenivåbeslut beskrivs hur godkännandet sker utifrån den fortsatta beredningen och hur utkastet ändrats till följd av hörandet av kommunerna.
7. Ett godkänt servicenivåbeslut skickas till regionförvaltningsverket, som ska ge respons om det. Regionförvaltningsverket ber antingen avsändaren komplettera servicenivåbeslutet eller meddelar att det inte behöver kompletteras.
8. Om regionförvaltningsverket ber om kompletteringar fortsätter beredningen. Då anger regionförvaltningsverket kompletteringsbehoven tydligt.
9. Vid den fortsatta beredningen görs de ändringar som regionförvaltningsverket kräver, varefter det kompletterade servicenivåbeslutet godkänns.
10. Införandet av servicenivåbeslutet innebär att regionens befolkning informeras om det och att beslutet är tillgängligt för alla på en offentlig webbplats.
11. Implementeringen och bedömningen av servicenivåbeslutet påverkar beredningen av ett nytt servicenivåbeslut.

I figur 1 visas ett exempel på processen för servicenivåbeslut. Av beskrivningen ska processen för servicenivåbeslut i räddningsväsendets område framgå.

## 2 Grunder för servicenivåbeslut

Enligt 28 § i räddningslagen ska räddningsväsendet ha en servicenivå som motsvarar de lokala behoven och olycksriskerna. När servicenivån bestäms ska också verksamheten under undantagsförhållanden beaktas.

Servicenivåbeslutet ska basera sig på bedömning av den pågående servicenivåperioden, bedömning av hot och slutledningar baserade på utvecklingsplanen för föregående period.

### 2.1 Bedömning av pågående servicenivåperiod

Den pågående servicenivåperioden bedöms utifrån de prioriterade områdena och de strategiska målen för räddningsväsendets verksamhet i området samt utifrån statistik. Som indikator för bedömningen av servicenivåperioden används uppnåendet av de konkreta målen enligt servicenivåbeslutet, och dessutom jämförs servicenivån med de nationella effektivitetsmålen.

### 2.2 Bedömning av faror och risker

Enligt 29 § i räddningslagen ska det i beslutet redogöras för vilka faror som finns i området, bedömas vilka risker de medför, fastställas verksamhetsmål och tillgängliga resurser samt servicen och servicenivån. Servicenivåbeslutet ska också innehålla en plan för utvecklande av servicenivån.

Riskerna bedöms utifrån dagliga händelser, störningar, undantagsförhållanden och befolkningsskyddssituationer. Räddningsverket bedömer ovan nämnda risker även med tanke på verksamhetens kontinuitet.

Risker i dagliga situationer bedöms enligt gällande anvisningar.

Bedömningen av risker för störningar kräver samarbete mellan flera myndigheter och andra aktörer. Vid bedömningen av hot beaktas de hotmodeller som beskrivs i Säkerhetsstrategi för samhället (SSS 2010) och bedöms vilka hotmodeller som är möjliga i räddningsväsendets område och vilken beredskap de förutsätter. Hot relaterade till störningssituationer hanteras med myndigheternas normala behörighet.

Hot relaterade till undantagsförhållanden hanteras utifrån de hotmodeller som beskrivs i säkerhetsstrategin för samhället. Vissa hotmodeller i SSS är sådana att hanteringen av dem kräver befogenheter enligt beredskapslagen. Sådana befogenheter är tillgängliga om riksdagen fattat beslut om dem enligt 6 § i beredskapslagen. Befogenheter enligt beredskapslagen kan dock användas endast om situationen inte kan hanteras med myndigheternas normala befogenheter.

Med tanke på undantagsförhållanden ser militärmyndigheterna till att räddningsmyndigheterna får tillgång till nödvändig information för bedömning av militära risker och hot i normala förhållanden och undantagsförhållanden. Sådan information utgörs av bland annat militära hot mot civilbefolkningen, egendomen och miljön, den militära aktivitetens inverkan på räddningsväsendets planer, befolkningsskyddet, behovet och genomförandet av evakueringar samt räddningsverksamheten. Dessutom ska det under undantagsförhållanden finnas beredskap för information om faror från luften som behövs i befolkningslarmverksamheten under undantagsförhållanden (avtal mellan inrikesministeriet och försvarsministeriet om förfaringssätt då försvarsmakten deltar i räddningsverksamhet och andra samarbetsarrangemang relaterade till räddningsväsendet).

## **2.3 Bedömning av verksamhetens mål och prestationsförmåga**

Verksamhetens mål och den prestationsförmåga som de förutsätter fastställs utifrån riskbedömningen. Vid fastställandet av verksamhetens mål och prestationsförmåga beaktas de särskilda dragen i räddningsväsendets område. Utifrån de fastställda behoven och målen fattas servicenivåbeslut om de ärenden som nämns i kapitel 3.

## **2.4 Uppföljning och bedömning av implementeringen av servicenivåbeslut**

Räddningsväsendet och räddningsverket i området följer upp implementeringen av servicenivåbeslutet och bedömer utifrån implementeringen om det finns skäl att ändra servicenivåbeslutet under servicenivåperioden. Det kan vara motiverat att ändra servicenivåbeslutet om det sker betydande förändringar i riskerna eller verksamhetsmiljön.

## **2.5 Slutsats**

Utifrån ovan nämnda punkter dras slutsatser enligt vilka de prioriterade områdena i servicenivåbeslutet väljs. Det är viktigt att beakta brister enligt bedömningen av den pågående perioden och förändringar i risker samt att ändra utvecklingsplanen enligt dem i kommande servicenivåbeslut.

# **3 Servicenivåbeslut**

Enligt 29 § i räddningslagen ska verksamhetsmål och tillgängliga resurser samt servicen och servicenivån fastställas i servicenivåbeslutet. I detta avsnitt beskrivs de ärenden om vilka beslut åtminstone måste fattas i servicenivåbeslutet.

Servicenivåbeslutet ska också konkret beskriva de tjänster som räddningsverket kommer att tillhandahålla under servicenivåbeslutets giltighetstid. Med servicenivå avses till exempel årsverken för räddningsverkets lagstadgade styr-, upplysnings- samt rådgivnings- och tillsynsuppgifter eller beredskap hos de tillgängliga räddningsenheterna i olika delar av räddningsväsendets område.

Servicenivåbeslutets resurser omfattar bland annat årsverken, material, redskap och budget genom vilka servicenivåbeslutets mål kan uppnås. Resurserna ska anges konkret i servicenivåbeslutet så att satsningarna på viss verksamhet framgår.

## **3.1 Lagstadgade uppgifter**

### **3.1.1 Räddningsväsendets styrning**

Enligt 27 § i räddningslagen ska räddningsverket inom sitt område sörja för styrning, upplysning och rådgivning inom räddningsväsendet som syftar till att förebygga eldsvådor och andra olyckor, ha beredskap att avvärja olyckor och ändamålsenlig verksamhet i olyckssituationer och tillbud och när följderna av olyckor begränsas.

Med räddningsväsendets styrning avses åtgärder genom vilka räddningsverket främjar, stöder och följer upp uppfyllandet av skyldigheterna enligt räddningslagen. Styrningsskyldigheten omfattar styrning av människor, företag samt andra organisationer och juridiska personer så att de skyldigheter som föreskrivs i räddningslagen uppfylls.

I servicenivåbeslutet fastställs målen för räddningsverkets myndighetsstyrning och centrala åtgärder samt de resurser som behövs för att uppnå målen. Vid fastställandet beaktas bland annat styrning av uppgörande av räddningsplaner, styrning av uppgörande av utredningar om utrymningssäkerhet och myndigheternas bedömningsförfarande samt styrning av underhållet av räddningsväsendets utrustning.

Det kan vara ändamålsenligt att genomföra en del av styrningen i anslutning till annan verksamhet, till exempel tillsyn, eller genom säkerhetsinformation. Då ska verksamhetens mål och resurser beaktas i de särskilda planerna (planen för tillsyn och säkerhetsinformation).

Servicenivåbeslutet ska innehålla:

1. Myndighetsstyrningens mål
2. Centrala åtgärder för att uppnå målen
3. Resurser för styrningen

### 3.1.2 Räddningsväsendets upplysning och rådgivning

Enligt 27 § i räddningslagen ska räddningsverket inom sitt område sörja för upplysning och rådgivning inom räddningsväsendet som syftar till att förebygga eldsvådor och andra olyckor, ha beredskap att avvärja olyckor och ändamålsenlig verksamhet i olycks-situationer och tillbud och när följderna av olyckor begränsas.

Räddningsverkens upplysning och rådgivning planeras, implementeras, bedöms och utvecklas med iakttagande av räddningsväsendets strategi, program för intern säkerhet samt de prioriterade områdena och riktlinjerna i strategin för säkerhetsinformation. Upplysningen och rådgivningen ska basera sig på olycksfallsrisker i högre grad än tidigare, och verksamheten ska styras riskbaserat. Ett mål är att öka privatpersoners och organisationers ansvar för och beredskap i säkerhetsfrågor.

I servicenivåbeslutet fastställs målen för räddningsverkets upplysning och rådgivning samt de resurser som behövs för att uppnå målen. Det är inte ändamålsenligt att i servicenivåbeslutet fastställa detaljerade verksamhetsplaner, utan det lönar sig att planera uppgifterna i den separata planen för säkerhetsinformation. I servicenivåbeslutet kan man kräva uppgörande av en mer detaljerad plan och besluta om tidsintervallet för uppdateringen av planen samt om uppföljningen och bedömningen av utfallet.

Servicenivåbeslutet ska innehålla:

1. Mål för upplysning och rådgivning
2. Uppgörande av plan för säkerhetsinformation och bedömning av genomförandet

### 3. Resurser för upplysning och rådgivning

#### 3.1.3 Samarbete för att förebygga olyckor

Enligt 42 § i räddningslagen ska räddningsverket samarbeta med andra myndigheter och med sammanslutningar och invånare i området samt delta i lokalt och regionalt säkerhetsplaneringsarbete i syfte att förebygga olyckor och upprätthålla säkerheten.

Enligt 43 § i räddningslagen ska räddningsverket följa hur olycksriskerna, antalet olyckor och olycksorsakerna utvecklas och utifrån de slutsatser som kan dras för sin del vidta åtgärder för att förebygga olyckor och förbereda sig på dem samt vid behov göra framställningar till andra myndigheter och aktörer.

I servicenivåbeslutet fastställs de centrala aktörer som identifierats utifrån slutsatserna av bedömningen av hot och risker, till exempel byggnadstillsynsmyndigheter, miljö- och hälsovårdsmyndigheter, polisen samt social- och hälsovårdsmyndigheter med vilka räddningsverket bör samarbeta. I servicenivåbeslutet fastställs de centrala målen och syftet med räddningsverkets samarbete med myndigheter, till exempel deltagande i uppgörandet av lokala säkerhetsplaner. En mer detaljerad beskrivning av samarbetsmetoderna kan göras i till exempel tillsynsplanen. Räddningsmyndigheternas expertroll som stöder andra myndigheters arbete ska också beaktas.

Servicenivåbeslutet ska innehålla:

- |  |
|--|
| <ol style="list-style-type: none"><li>1. Arrangemang och mål för myndighetssamarbete</li><li>2. Resurser för myndighetssamarbete</li></ol> |
|--|

#### 3.1.4 Brandutredning

Enligt 41 § i räddningslagen ska räddningsverket utföra brandutredning. Syftet med brandutredningen är att förebygga motsvarande olyckor och begränsa skadorna samt att utveckla räddningsverksamheten och aktionsberedskapen. Vid brandutredningen bedöms orsaken till eldsvådan och utreds i behövlig omfattning de faktorer som påverkat antändningen och spridningen av branden, de skador som branden orsakat och de faktorer som påverkat skadornas omfattning samt räddningsverksamhetens förlopp. Utredningens omfattning beror särskilt på hur allvarliga följderna av branden är.

I servicenivåbeslutet fastställs genom hurdana arrangemang och resurser räddningsverket utför brandutredning. Räddningsverket ska ha beredskap att utföra brandutredning. I servicenivåbeslutet beaktas till exempel personalutveckling och andra resurser som behövs. Centrala räddningsverksspecifika och nationella prioriterade områden inom brandutredning fastställs årligen.

Servicenivåbeslutet ska innehålla:

- |   |
|---|
| 1. Centrala arrangemang och resurser för brandutredning |
|---|

### 3.1.5 Tillsynsuppgifter

Enligt 78 § i räddningslagen ska räddningsverket inom sitt område övervaka att bestämmelserna i 2 och 3 kap. i räddningslagen iakttas. För tillsynen ska räddningsverket förrätta brandsyn och vidta andra åtgärder som tillsynsuppgiften förutsätter. Tillsynen ska basera sig på riskbedömning, och den ska vara av hög kvalitet, regelbunden och effektiv.

Enligt 79 § i räddningslagen ska räddningsverket göra upp en tillsynsplan för fullgörande av tillsynsuppgiften. I tillsynsplanen anges de brandsyner som ska förrättas och andra tillsynsåtgärder som ska vidtas utifrån de risker som finns i de lokala omständigheterna och inom området. Centrala tillsynsåtgärder beskrivs i tillsynsplanen (bl.a. brandsyn, egenkontroll, dokumentkontroll, annan kontroll, samarbete med andra myndigheter).

I lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (2005/2009), kemikaliesäkerhetslagen föreskrivs om den lokala räddningsmyndighetens tillsynsuppgifter och behandling av olika anmälningar. Även om kemikaliesäkerhetslagen inte föreskriver att dessa uppgifter ska ingå i räddningsväsendets servicenivåbeslut så ingår myndighetsuppgifterna enligt kemikaliesäkerhetslagen i räddningsverkens tillsynsplaner och de implementeras i anslutning till tillsynsuppgifterna enligt räddningslagen och med räddningsverkets resurser. Därför är det relevant att beakta dessa uppgifter när servicenivåbeslut fattas. När servicenivåbeslut fattas gäller det att observera att Säkerhets- och kemikalieverket övervakar dessa tillsynsuppgifter.

I servicenivåbeslutet fastställs grunderna och målen för räddningsverkets tillsynsuppgifter samt de resurser som behövs för att uppnå målen. I servicenivåbeslutet är det inte ändamålsenligt att fatta detaljerade beslut om implementeringen av verksamheten så att man vid behov genom tillsynsplanen ska kunna göra årliga prioriteringar baserade på riskbedömningen även under servicenivåbeslutsperioden. I servicenivåbeslutet fattas beslut om tillgängliga resurser, genom vilka man eftersträvar att tillsynen genomförs så effektivt och högklassigt som möjligt.

Servicenivåbeslutet ska innehålla:

--



1. Grunder och mål för tillsynen
2. Resurser för tillsynsuppgifterna

### 3.1.6 Sotning

Enligt 59 § i räddningslagen beslutar det lokala räddningsväsendet hur sotningstjänsterna ska ordnas i dess område. Det lokala räddningsväsendet kan i sitt område eller i en del av det

- 1) producera sotningstjänsterna som räddningsverkets eget arbete,
- 2) skaffa sotningstjänsterna av en annan tjänsteproducent, eller
- 3) tillåta att ägaren eller innehavaren av en byggnad ingår avtal om sotning med en tjänsteproducent.

Enligt 27 § i räddningslagen ansvarar det lokala räddningsväsendet för att sotningstjänster ordnas på behörigt sätt. I distriktssotningssystemet innebär detta behörigt upphandlingsförfarande för sotningstjänster och tillsyn över upprättade sotningsavtal. Räddningsverkets ansvar för ordnandet av behöriga sotningstjänster gäller också det avtalsbaserade systemet.

Servicenivåbeslutet ska innehålla:

- |   |
|---|
| <ol style="list-style-type: none"><li>1. Målen och metoderna för tillsynen sotningssystemet samt resurserna för den</li></ol> |
|---|

### 3.1.7 Räddningsverksamhet

Enligt 32 § i räddningslagen hör det till räddningsverksamheten att

- 1) ta emot larm,
- 2) varna befolkningen,
- 3) avvärja överhängande olyckor,
- 4) skydda och rädda offer för olyckor samt människor, miljö och egendom som är i fara,
- 5) släcka eldsvådor och begränsa skador,
- 6) ha hand om ledning, kommunikation, underhåll och andra stödfunktioner i anslutning till de uppgifter som nämns i 1–5 punkten.

Räddningsverket ansvarar för de uppgifter som hör till räddningsverksamheten när en eldsvåda, någon annan olycka eller risk för en eldsvåda eller olycka kräver skyndsamma åtgärder för att skydda eller rädda människors liv eller hälsa, egendom eller miljö och åtgärderna inte kan vidtas på egen hand av den som drabbats av olyckan eller risken för den eller inte ankommer på någon annan myndighet eller organisation.

Det lokala räddningsväsendet kan enligt 25 § i räddningslagen anlita avtalsbrandkårer eller någon annan sammanslutning som är verksam i räddningsbranschen enligt överenskommelse med dem. Enligt 52 § i räddningslagen ska räddningsväsendets myndigheter i mån av möjlighet främja verksamhetsförutsättningarna för frivilliga organisationer som anlitas i räddningsväsendets uppgifter. Enligt paragrafen har räddningsväsendets myndigheter i sin verksamhet en skyldighet att beakta åtgärder som främjar frivilligverksamhet och som borde utgöra skriftliga mål och åtgärder i bland annat räddningsverkens verksamhetsplaner. Avtalspersonalens andel ska beaktas i servicenivåbeslutet vid beskrivningen av räddningsverkets serviceproduktion.

Räddningsväsendet och räddningsverket i området ska förbereda sig på att sköta sina uppgifter

- i dagliga situationer
- i störningssituationer under normala förhållanden
- i undantagsförhållanden

Detta förutsätter planering och beredskapsplanering av ledningsarrangemang, räddningsväsendets formationer och samarbete samt beredskap och säkerställande av den egna verksamheten. I anvisningen behandlas frågor om beredskap inför olika säkerhets-situationer i den mån som uppgifterna och befogenheterna förändras på följande säkerhetsnivå.

### **3.1.7.1 Beredskap inför dagliga situationer**

Enligt 33 § i räddningslagen ska räddningsverket i samarbete med de myndigheter som deltar i räddningsverksamheten och som ger handräckning samt Nödcentralsverket göra upp anvisningar om tillkallande av resurser som behövs för räddningsverksamheten. Larmanvisningen ska avfattas så att nödcentralen kan larma de närmaste ändamålsenliga enheterna oberoende av vilket område de är från.

Larmandet av räddningsverksamhetens formationer sker enligt larmanvisningen. Kriterier för indelningen av uppgifterna i prioritetsklasserna A, B, C och D ska fastställas i larmanvisningen.

Effektiv räddningsverksamhet kräver fungerande ledningssystem. Räddningsverkets ledningssystem ska planeras så att det klarar ledningen av räddningsverksamheten och det myndighetssamarbete som förutsätts i alla säkerhetssituationer.

Beslut om det ledningssystem som tillämpas i räddningsväsendets område fattas i servicenivåbeslutet. Strukturen för ledningen av formationerna ska framgå av ledningssystemet. Om myndigheter från flera ansvarsområden deltar i räddningsverksamheten, är räddningsledaren allmän ledare. Den allmänna ledaren ansvarar för uppdateringen av lägesbilden och för samordningen av verksamheten. Den allmänna ledaren kan till sin hjälp bilda en ledningsgrupp bestående av företrädare för myndigheter, inrättningar och frivilliga enheter som deltar i verksamheten. Ledaren kan också tillkalla experter.

I planeringsanvisningen för räddningsväsendets beredskap nämns de allmänna principer enligt vilka räddningsverksamheten planeras. Minimikravet i brådskande räddningsuppdrag är att den första enheten uppnår det för riskrutan fastställda målet för aktionsberedskapstiden i minst 50 procent av uppdragen. Dessutom ska aktionsberedskapstiden för räddningsverksamheten uppfyllas i minst 50 procent av uppdragen.

I servicenivåbeslutet fastställs det procentuella målet för den realiserade aktionsberedskapstiden för den första enheten och räddningsverksamheten. Målen för aktionsberedskapstiden kan variera i olika delar av räddningsväsendets område, men minimimålet ska nås i alla riskrutor. Regionförvaltningsverket övervakar att minimimålet på 50 procent nås.

Servicenivåbeslutet ska innehålla:

1. Målet för den första enhetens procentuella aktionsberedskapstid enligt riskklass ( $\geq 50$  procent av uppdragen)
2. Målet för räddningsverksamhetens procentuella aktionsberedskapstid enligt riskklass ( $\geq 50$  procent av uppdragen)
3. Målet för den genomsnittliga aktionsberedskapstiden i minuter och sekunder i alla brådskande uppdrag oberoende av riskklasser (i strategin för räddningsväsendet anges nationellt mål avseende den samhälleliga effektiviteten)
4. Ledningsstruktur inom räddningsväsendets område
5. Organisering av räddningsdykning (rök-, kemikalie- och vattendykning)
6. Organisering av larm av befolkningen

### 3.1.7.2 Beredskap inför störningssituationer

Med störningssituationer i normala förhållanden avses hot eller händelser som äventyrar samhällets säkerhet och funktionsförmåga eller befolkningens levnadsmöjligheter och vars hantering kräver mer omfattande eller närmare samarbete och kommunikation mel-

lan myndigheter och andra aktörer (Säkerhetsstrategi för samhället 2010). Hit hör bland annat allvarliga naturolyckor såsom stormskador och plötsliga översvämningar samt strålningsolyckor.

I regel ska räddningsväsendets servicenivå motsvara lokala behov och hotbilder, och de åtgärder som olyckor och tillbud förutsätter ska kunna vidtas utan dröjsmål och effektivt även i störningssituationer. I synnerhet i omfattande störningssituationer kan det dock hända att räddningsväsendets resurser primärt måste användas för uppdrag som är viktiga med tanke på säkerheten. Enligt 28 § i räddningslagen ska uppgifterna sättas i prioritetsordning när omständigheterna kräver det. Detta förutsätter preliminär planering i samarbete med Nödcentralverket bland annat avseende fastställande av prioriteringsprinciperna samt samordning av arbetsfördelningen mellan nödcentralens och räddningsverkets lednings- eller lägescentral.

Räddningsväsendets uppgifter i störningssituationer avviker inte innehållsmässigt från uppgifterna i den dagliga verksamheten. Även i störningssituationer ska räddningsverket sörja för de uppgifter i området som hör till räddningsverksamheten.

Enligt planeringsanvisningen för räddningsväsendets beredskap ska man i servicenivåbeslutet för det lokala räddningsväsendet fastställa inom vilken tid beredskap för storo-lyckor kan ställas upp. Beredskap för storo-lyckor innebär åtminstone en helhet som bildas av en räddningssammanslutning och som kan agera utan avbrott. Det lokala räddningsväsendet fastställer i servicenivåbeslutet den beredskap inför storo-lyckor som behövs utifrån riskkartläggningen. Beredskapen inför storo-lyckor ska kunna mobiliseras inom två timmar från att den första enheten larmats.

Förutom räddningsverkets egna resurser förutsätter skötandet av exceptionellt omfattande störningssituationer och agerande i undantagsförhållanden samarbete och planering även med andra räddningsverk och myndigheter.

Enligt 46 § 1 mom. i räddningslagen är statliga och kommunala myndigheter, inrättningar och affärsverk skyldiga att under räddningsverkets ledning delta i planeringen av räddningsverksamheten på det sätt som föreskrivs i 47 § och att vid olyckor och tillbud handla så att räddningsverksamheten kan skötas effektivt. Enligt bestämmelsen är till exempel socialmyndigheterna skyldiga att i samarbete med räddningsväsendet planera och ordna logi för personer som förlorat sin bostad i bränder så att räddningsverksamheten i sin helhet genomförs effektivt i synnerhet ur brandoffrens perspektiv. Andra centrala myndigheter som deltar i räddningsverksamheten är bland annat polisen, försvarsmakten och Gränsbevakningsväsendet.

Enligt 47 § i räddningslagen är myndigheter, inrättningar och affärsverk som är skyldiga att ge räddningsmyndigheterna handräckning och experthjälp eller vars sakkunskap annars behövs inom räddningsverksamheten och vid beredskap för den skyldiga att under räddningsverkets ledning och i samverkan göra upp behövliga planer för skötseln av

sina uppgifter i samband med räddningsverksamhet och för deltagandet i räddningsverksamheten. Planeringen sker under räddningsverkets ledning och vid behov i samarbete med ovan avsedda instanser. Räddningsverket ska lämna utredningar om de resurser som är tillgängliga för räddningsverksamheten.

Med stöd av 27 § 2 mom. i räddningslagen ansvarar räddningsverket för de uppgifter som hör till räddningsverksamheten när en eldsvåda, någon annan olycka eller risk för en eldsvåda eller olycka kräver skyndsamma åtgärder för att skydda eller rädda människors liv eller hälsa, egendom eller miljö och åtgärderna inte kan vidtas på egen hand av den som drabbats av olyckan eller risken för den eller inte ankommer på någon annan myndighet eller organisation. Således kan ansvaret för skötseln och ledningen av störningssituationer under normala förhållanden även tillfalla någon annan myndighet. Exempel på dessa är icke-brådskande reparationer av stormskador. Eftersom räddningsväsendet har kontinuerlig lednings- och aktionsberedskap dygnet runt är det ändamålsenligt att utnyttja denna beredskap även i situationer där någon annan myndighet bär huvudansvaret (Pelastustoimen strategia 2025). Enligt 50 § i räddningslagen kan räddningsmyndigheten ge handräckning som är förenlig med dess ansvarsområde för utförandet av en uppgift som i lag föreskrivits för en statlig eller kommunal myndighet. Räddningsverket kan till exempel tillhandahålla tjänster som anknyter till uppdatering av lägesbilden.

Räddningsverket ska fastställa och sörja för följande uppgifter i störningssituationer:

- Fastställande av beredskap inför storolyckor och mobiliseringstid
- Principer för handräckning till andra räddningsverk och principer för begäran om handräckning av andra räddningsverk
- Larm av enheter som avviker från larmanvisningen och prioritering av uppgifter (samarbete med Nödcentralsverket)
- Etablering av en lednings- eller lägescentral och dess personal inklusive situationer där andra myndigheter behövs i räddningsverksamheten
- Hur och med vilka system skapas, upprätthålls och distribueras lägesbilder
- Agerande, ledning och resurser i långvariga situationer
- Plan för hur myndigheter som är skyldiga att delta i räddningsverksamheten ska involveras i den
- Grunder för handräckning till andra myndigheter (materiel, utrustning, personal och expertis som ingår i handräckningen)

Servicenivåbeslutet ska innehålla:

- |   |
|---|
| <ol style="list-style-type: none"><li>1. Grunder och mål för beredskapen</li><li>2. Planer som behövs för att sköta ovan nämnda uppgifter, tidsintervallet för uppdateringen av dem och bedömning av implementeringen</li></ol> |
|---|

### 3. Resurser för beredskap

#### 3.1.7.3 Undantagsförhållanden

Enligt 3 § i beredskapslagen utgörs undantagsförhållanden av

- 1) ett mot Finland riktat väpnat angrepp eller annat så allvarligt angrepp att det kan jämföras med ett väpnat angrepp och förhållandena omedelbart efter angreppet,
- 2) ett mot Finland riktat avsevärt hot om väpnat angrepp eller om annat så allvarligt angrepp att det kan jämföras med ett väpnat angrepp, om befogenheter enligt denna lag måste tas i bruk omedelbart för att avvärja verkningarna av hotet,
- 3) sådana synnerligen allvarliga händelser eller hot mot befolkningens försörjning eller mot grunderna för landets näringsliv som innebär en väsentlig risk för samhällets vitala funktioner,
- 4) en synnerligen allvarlig storolycka och förhållandena omedelbart efter den, samt
- 5) en pandemi som till sina verkningar kan jämföras med en synnerligen allvarlig storolycka.

Enligt 6 § i beredskapslagen konstaterar statsrådet i samverkan med republikens president att undantagsförhållanden råder, och riksdagen fattar slutligt beslut om en ibruktagningsförordning.

Både räddningslagen och beredskapslagen föreskriver om räddningsväsendets beredskapsuppgifter. Enligt 2 § i räddningslagen ska verksamheten planeras och ordnas så att den är möjlig även under undantagsförhållanden enligt beredskapslagen. Enligt 12 § i beredskapslagen ska statliga myndigheter samt kommunerna, samkommunerna och kommunernas övriga sammanslutningar genom beredskapsplaner och förberedelser för verksamhet under undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så väl som möjligt också under undantagsförhållanden.

Liksom under normala förhållanden baserar sig den beredskap som planeras för undantagsförhållanden på bedömning av hot. Grunder för bedömningen fås bland annat från Säkerhetsstrategin för samhället och de militära myndigheterna. Utifrån bedömningen av hoten fattas beslut om behövlig prestationsförmåga, som bland annat omfattar ledningssystem, förmåga att skydda, varna och evakuera befolkningen, räddningsverkets egna resurser, resurser från andra räddningsverk, resurser från andra myndigheter som deltar i räddningsverksamheten samt formationer som etableras med stöd av beredskapslagen. Prestationsförmågan beskrivs så konkret som möjligt genom att till exempel bedöma på hur många olycksplatser och hur länge de involverade formationerna kan ar-

beta samtidigt, en hur stor del av befolkningen som kan skyddas, varnas och evakueras. Som kriterier för bedömningen av prestationsförmågan i relation till hoten kan man bland annat använda planeringsanvisningen för räddningsväsendets aktionsberedskap, anvisningen för räddningsväsendets beredskapsplanering, anvisningen för evakueringsplanering, erfarenheter av räddningsverksamhet i tidigare stora störningssituationer, såsom stormar, och dimensioneringen av beredskapen inför Finlands internationella räddningsverksamhet (INSARAG Guidelines).

I särskilt allvarliga storolyckor som konstateras utgöra undantagsförhållanden och förhållandena omedelbart därefter kan man begränsa vistelse och rörlighet till exempel på områden där strålningsvärdena är farligt höga på grund av en kärnkraftsolycka. Dessutom kan man förplikta i Finland bosatta personer att delta i uppgifter relaterade till släckning, räddning, första hjälpen, underhåll, röjning och rengöring samt i lednings- och specialuppgifter inom befolkningsskyddsorganisationen och nödcentralerna eller i andra uppgifter som är nödvändiga för att skydda befolkningen (*Befolkningsskyddsplikt*). Befolkningsskyddsplikten kan bli aktuell i storolyckor till exempel om skyldigheten att delta i räddningsverksamheten enligt räddningslagen inte räcker till eller om det behövs långvarigare åtgärder.

Beredskapen inför undantagsförhållanden omfattar också sörjandet för den egna verksamhetens kontinuitet så att man till exempel säkerställer tillgången till bränslen och reservdelar.

Räddningsverket ska fastställa och sörja för följande uppgifter under undantagsförhållanden:

- Sörja för den egna verksamhetens kontinuitet
- Sörja för räddningsväsendets beredskap enligt beredskapslagen
- Definiera alla tillgängliga resurser och deras prestationsförmåga inom räddningsväsendets område

Dessutom ska räddningsverket i enlighet med 3 § 1 punkten i beredskapslagen förbereda sig på ett mot Finland riktat väpnat angrepp eller annat så allvarligt angrepp att det kan jämföras med ett väpnat angrepp och förhållandena omedelbart efter angreppet eller i enlighet med 2 punkten ett avsevärt hot om väpnat angrepp eller om annat jämförbart angrepp.

Med tanke på detta ska räddningsverket fastställa:

- Hur befolkningen ska varnas
- Hur befolkningen ska skyddas (skyddsrum, tillfälliga skydd)
- Hur evakueringen av befolkningen med stöd av 121 § i beredskapslagen ska ordnas (flyttning av befolkning från området och mottagning av befolkning som flyttas till området)

- Hur ledningssystemet vid behov kompletteras med underställda ledningssystem samt hur en ledningscentral och dess personal etableras och skyddas
- Hur befolkningsskyddsformationer som räddningsväsendet ansvarar för dimensioneras och etableras
- Hur planeringen av samarbetet under räddningsväsendets ledning genomförs (Räddningslag 46 och 47 §)
- Hur organisationer som skyddas av Genèvekonventionen ska fastställas
- Hur befolkningsskyddspersonalen som räddningsväsendet ansvarar för ska reserveras, utbildas och tränas
- Hur den materiel och de byggnader som räddningsväsendet behöver ska reserveras
- Hur arrangemang på eget initiativ ska stödas
- Vid behov regional indelning av beredskap på eget initiativ till skyddsdistrikt, -sektorer och -enheter samt ledningssystem för dem

Servicenivåbeslutet ska innehålla:

- |   |
|---|
| <ol style="list-style-type: none"><li>1. Planer som behövs för att sköta ovan nämnda uppgifter, tidsintervallet för uppdateringen av dem och bedömning av implementeringen</li><li>2. Resurser som behövs för att sköta uppgifterna</li></ol> |
|---|

### 3.1.8 Räddningsväsendets anvisningar och planer

Enligt 30 § i räddningslagen ska räddningsverket göra upp en plan för anskaffning och leverans av släckvatten (*släckvattenplan*) i samarbete med de kommuner som hör till räddningsområdet, de vattentjänstverk enligt lagen om vattentjänster (119/2001) som bedriver verksamhet inom räddningsområdet och de vattenverk som levererar vatten till dessa. Släckvattenplanen ska göras upp så att anskaffningen och leveransen av släckvatten motsvarar de olycksrisker som fastställts i servicenivåbeslutet. Släckvattenplanen godkänns av det lokala räddningsväsendet.

Enligt 33 § i räddningslagen ska räddningsverket i samarbete med de myndigheter som deltar i räddningsverksamheten och som ger handräckning samt Nödcentralverket göra upp anvisningar om tillkallande av resurser som behövs för räddningsverksamheten. I larmanvisningen ska även samarbetet mellan räddningsverk enligt 44 § och handräckning enligt 45 § beaktas.

Enligt 47 § i räddningslagen är myndigheter, inrättningar och affärsverk som är skyldiga att ge räddningsmyndigheterna handräckning och experthjälp eller vars sakkunskap annars behövs inom räddningsverksamheten och vid beredskap för den skyldiga att under räddningsverkets ledning och i samverkan göra upp behövliga planer för skötseln av



sina uppgifter i samband med räddningsverksamhet och för deltagandet i räddningsverksamheten. Räddningsverket ska få utredningar om de resurser som är tillgängliga för räddningsverksamhet.

Enligt 48 § i räddningslagen ska räddningsverket för en eventuell olycka göra upp en extern räddningsplan i samarbete med den berörda verksamhetsidkaren för områden där det finns

- 1) en kärnanläggning som avses i 3 § 1 mom. 5 punkten i kärnenergilagen (990/1987),
- 2) en produktionsanläggning som avses i 30 § 1 mom. eller 62 § 1 mom. i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005) och för vilken verksamhetsidkaren ska utarbeta en säkerhetsrapport,
- 3) en deponi för utvinningsavfall som avses i 45 a § 2 mom. i miljöskyddslagen (86/2000),
- 4) en rangeringsbangård som avses i 32 § i statsrådets förordning om transport av farliga ämnen på järnväg (195/2002), eller
- 5) ett hamnområde som avses i 8 § i statsrådets förordning om transport och tillfällig förvaring av farliga ämnen på hamnområden (251/2005).

Räddningsverket och verksamhetsidkaren ska tillsammans se till att informationen om planen ges och ordna övningar för att säkerställa att räddningsplanen fungerar.

Tillsynsplanen enligt 79 § i räddningslagen har behandlats i avsnitt 3.1.5 i denna anvisning.

Servicenivåbeslutet ska innehålla:

- |   |
|---|
| <ol style="list-style-type: none"><li>1. Tidsintervallet för uppdatering av ovan nämnda planer och bedömning av implementeringen</li><li>2. Resurser som behövs för att sköta uppgifterna</li></ol> |
|---|

### 3.1.9 Bekämpning av oljeskador

Enligt 7 § i lagen om bekämpning av oljeskador ansvarar det lokala räddningsväsendet inom sitt område för bekämpningen av oljeskador på land och fartygsoljeskador. Det styr också beredskapen för bekämpning inom sitt område.

Enligt 12 § i lagen om bekämpning av oljeskador ska det lokala räddningsväsendet ha en plan för bekämpning av oljeskador på land. Det ska också ha en plan för bekämpning av fartygsoljeskador, om planen behövs med hänsyn till de lokala förhållandena. Planerna ska sammanställas som en enhetlig bekämpningsplan. Närings-, trafik- och miljöcentralen fastställer den av det lokala räddningsväsendet godkända planen för bekämpning av oljeskador.

Servicenivåbeslutet ska innehålla:

- |   |
|---|
| <ol style="list-style-type: none"><li>1. Tidsintervallet för uppdatering av ovan nämnda planer och bedömning av implementeringen</li><li>2. Resurser som behövs för att sköta uppgifterna</li></ol> |
|---|

## 3.2 Övriga uppgifter

### 3.2.1 Prehospital akutsjukvård

Räddningsverket kan utföra uppgifter inom prehospital akutsjukvård, om man avtalat om ordnande av prehospital akutsjukvård i samarbete med räddningsväsendet i området och en annan samkommun för ett sjukvårdsdistrikt med stöd av 39 § 2 mom. i hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010).

I servicenivåbeslutet beskrivs:

- |   |
|---|
| <ol style="list-style-type: none"><li>1. Hur räddningsverket deltar i ordnandet av prehospital akutsjukvård</li></ol> |
|---|

### 3.2.2 Internationell verksamhet

Enligt 38 § i räddningslagen kan inrikesministeriet utöver det som har överenskommits mellan stater på begäran av Europeiska unionen, en annan stat eller en internationell organisation besluta att vid räddningsinsatser lämna bistånd till utlandet, när detta är motiverat för att skydda människor, miljön eller egendom. Inrikesministeriet kan också vid behov vid räddningsinsatser begära internationellt bistånd från Europeiska unionen, en annan stat eller en internationell organisation.

Om räddningsverket som lokal avtalspart i ett internationellt avtal bedriver samarbete (t.ex. NORDRED, Finland–Ryssland, Finland–Estland, Barents, konvention om indu-

striolyckor i Arktis, lokala avtal), ska de skyldigheter som avtalet ålägger räddningsverket fastställas i servicenivåbeslutet.

I den omfattning som räddningsverket avtalsenligt eller på annat sätt förbundet sig att delta i internationell verksamhet ska det i servicenivåbeslutet fastställa de resurser med vilka bland annat följande uppgifter sköts:

- Skyldigheter till följd av lokala avtal på basis av internationella konventioner och resurser för att sörja för dem.
- Åtgärder som värdlandets stöd (HNS) förutsätter inom räddningsverkets område.
- Antalet anställda som årligen deltar i internationell utbildning.
- Årliga personalresurser för internationella operationer.

I servicenivåbeslutet ska räddningsverket fastställa:

1. Deltagande i internationell verksamhet (nationell verksamhet och verksamhet baserad på lokala avtal)
2. Resurser för internationell verksamhet

### 3.2.3 Stöd för beredskapsplanering

Räddningsverket stöder beredskapsplaneringen i kommuner som hör till dess område enligt överenskommelse med kommunerna.

Servicenivåbeslutet ska innehålla:

1. Hur mycket resurser som årligen används för stödet för beredskapsplaneringen

## 4 Utvecklingsplan

Med utvecklingsplanen för servicenivån avses fastställande av de åtgärder genom vilka servicen utvecklas enligt förändringarna i verksamhetsmiljön.

I servicenivåbeslutet bedöms också kostnadseffekterna av utvecklingsåtgärderna. Kostnadseffekterna periodiseras enligt servicenivåbeslutets giltighetstid.

Vid behov följs implementeringen av utvecklingsplanen upp årligen i samband med budgeteringen och verksamhetsberättelsen.